

MEGSZÓLALT

PÁRATLAN OLDAL - LXV. évfolyam, 13. szám, 2021. április 1.

A nemzet leghosszabb ideje hivatalban lévő – a saját és sokak szemében: örökös – miniszterelnöke (NÖM) beszél és beszél. Éjjel és nappal, minden hullámhosszon, most már videoüzenetekben is. De időnként kínosan hallgat. Hosszan hallgatott 2018. június 12. után is, amikor az MTA Jogi és Igazgatási Főosztálya 54 percet kapott az Innovációs és Technológiai Minisztériumtól (ITM) arra, hogy véleményezze azt a törvényjavaslatot, amelyikkel az ITM fennhatósága alá „terelték” az MTA kutatóhálózatának működtetésére szánt költségvetési forrásokat. Az elegáns antré után az ITM-et vezető Palkovics miniszter változatos módszerekkel, különös kegyetlenséggel, előre megfontolt szándékkal, nyereségvágyból, aljas módon alázza az MTA elnökét – és rajta keresztül minden magyar kutatót, nem csak az MTA intézeteiben dolgozókat.

A miniszter kitartó volt, csak 2019. július 2. után hagyta abba az MTA elleni nemtelen támadásait, amikor a 131 „hős” – a NÖM nem volt köztük – „végre” megszavazta a parlamentben, hogy a kutatóhálózat veszítse el MTA-jellegét. Ez volt az első nagy lépés, amit 2020-ban követett a közalkalmazotti státusz – a kutatói függetlenség egyik zálogának – elvétele. A parlament – remek stílus- és ritmusérzékkel – november 3-án reggel 9-kor megemlékezett a Magyar Tudomány Ünnepeéről, majd aznap délután megkezdte a jogfosztó törvényjavaslat általános vitáját. A NÖM akkor sem méltatta válaszra a tiltakozókat, nem törte meg a bő egy évvel azelőtt vállalt némasági fogadalmát.

A matematikusok Nobel-díjának tekintett Abel-díjat 2021-ben – Avi Wigdersonnal megosztva – Lovász Lászlónak ítélte a Norvég Tudományos Akadémia. Most megszólalt a NÖM, levélben gratulált a díjazottnak, aki már 2018-ban is a legtekintélyesebb nemzetközi szakmai elismerések – Wolf-díj, Knuth-díj, Gödel-díj, Kiotó-díj – kitüntetettje volt.

Nöm így kellett volna. A hosszan tartó, de annál beszédesebb hallgatás után erősen visszatetsző a gratuláció. 2018-ban kellett volna megszólalnia, hogy az első elfogadhatatlan, erőszakos és káros „húzása” után leállítsa Palkovics minisztert. Sajnálatos, hogy most viszont nöm maradt csendben, inkább az Abel-díjra fröccsentette a sarát – de Lovász Lászlóhoz ez nyilván nem ér fel.